

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Bocskay-utca 9. sz.

Megjelenik minden hó
15-én.

Genealogiai Füzetek

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT.

A „Genealogiai Füzetek”
előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Félévre 4 „

Egyes szám ára . . . 1 „

SZERKESZTIK ÉS KIADJÁK:

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE ÉS KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI SEBESTYÉN JÓZSEF.

Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig.

(Nyolczadik közlemény.)

„Concessimus et statuimus, ut Jobbagiones et populi sui iuxta Dravam, in terra S. Martini prope Waska constituti eodem iure et libertate censeantur tam in iudiciis, quam in ceteris, quo iure alii Jobagiones et populi ipsius Episcopatus et specialiter ad Waska pertinentes, censentur iuxta *consuetudinem approbatam*; quem et isti sint uniti eidem, et ad supradictum Waska pertineant, sicut illi, qui sui ultra hoc adiuncti. Quod si praefatus Episcopus remissus fuerit cumque de eisdem *in iustitia facienda*; non illi contra quem agitur, sed episcopus memoratus, veleius officialis ad nostram praesentiam debeat vocare.“ TIV. v. 2. l. 302, 1255. Jászai prépostságnak. TIV. v. 2. l. 380, 1256. Jordan Comesnek. TIV. v. 2. l. 383, 1256. TIV. v. 2. l. 385, 1256. TIV. v. 3. l. 42, 1261. egri egyháznak. TIV. v. 3. l. 108, 1263. Frangepan Frigyesnek s Bartholomeusnak. TIV. v. 3. l. 134, 1263. esztergomi egyháznak. TIV. v. 3. l. 187, 1264. Botyz Comesnek. TIV. v. 3. l. 196, 1264. szepesi prépostságnak. TIV. v. 3. l. 503, 1269. zágrábi egyháznak. TV. v. 1. l. 24, 1270. Chak Dominicusnak. TV. v. 1. l. 39, 1270. szt.-martoni apátság népeinek. TV. v. 1. l. 158, 1271. egri egyháznak. TV. v. 1. l. 194, 1272. zágrábi egyháznak. TV. v. 1. l. 225, 1272. TV. v. 1. l. 227, 1272. TV. v. 1. l. 250, 1272. TV. v. 1. l. 277. TV. v. 2. l. 40, 1272. TV. v. 2. l. 50, 1272. TV. v. 2. l. 112, 1273. TV. v. 2. l. 385, 1277. TV. v. 2. l. 590, 1270. TV. v. 3. l. 118, 1282. Kun László a gyulafehérvári egyháznak. Mivel Erdélyről itt van először megemlékezés, ezt is a maga terjedelmében ide csatoljuk: „ut tam praesentes inquilini civitatis albensis, aliarumque villarum suarum praescriptorum, quam etiam hospites liberae conditionibus de navo convenientes, a iudicio Waiswodae, pro tempore constituti, Comitum Parochialium, nec non et aliorum omnium iudicium, penitus sint exempti nec alicuius teneantur ad stare iudicio; nisi iudicio Episcopi Ecclesiae Transsilvaniae, iudicis illius vel villici pro tempore constituti, et si Episcopus, aut iudices per ipsum positi, in reddenda iustitia negligentis fuerint, aut remissi, vel tam arduum esset iudicium, quod ipsi iustitiam facere non vellent; ipsa causa, vel tale negotium regiae tantum maiestatis examini terminenda deferatur, prout etiam haec gratiam Dominus rex Béla avus noster carissimus, cuiusdam villis et curtibus ipsius Episcopatus concerserat, sunt in ipsius privilegio per carissimum patrem nostrum Stephanum, illustrem regem Hungariae confirmato vidimus contineri (IV. v. 1. 414 l.). TV. v. 3. l. 167, 1283. TV. v. 3. l. 248, 1284. TV. v. 3. l. 278, 1285. TV. v. 3. l. 451. gyulafehérvári káptalannak. TVI. v. 1. l. 59, 1290. TVI. v. 1. l. 89, 1291. erdélyi

püspök úri hatóságát erősíti meg. TVI. v. 2. l. 246, 1300. Miután láttuk az immunitást adományozó privilegiumok e szerfelett való nagy számát, nem lepnek meg minket III. Endre egy, 1291-ből kelt kiváltságlevelének a nemesi előjogokat tárgyozó következő szavai: CD. TVII. v. 2. l. 143, 18. p. Item statuimus, quod populos Archiepiscoporum, Episcoporum et Ecclesiarum privilegiatarum, in causis temporalibus nullus iudicium praeter personam Regiam possit iudicare 19. p. „Et quod nullus iudicium archiepiscoporum, in foris seu villis praedictorum archiepiscoporum, nobiles regni nostri, et populos eorumdem possit iudicare.“ E közben úri hatóságot alapítanak még ez okmányok: TVII. v. 5. l. 332, 1263. TVII. v. 5. l. 592. Árp. kori új okm. tár. II. 179, 1257; III. 152, 1267; III. 196, 1269; III. 231, 1270; IV. 22, 1273; IV. 267; VIII. 94, 1264; VIII. 394; IX. 203, 1278; IX. 298, 1281; IX. 426, 1285; IX. 462. I. IX. 521; IX. 563; X. 78, 1291; X. 114, 1293. X. 295, 1298. XI. 240.

A dologiság elvének erősödésével a földbirtok fontosságának emelkedése nemcsak az immunitási kiváltság-levelek irányát emelte, hanem létet adott egy sajátos intézménynek is, mely előkelő helyet foglalt el az úri hatóság fejlődési történetében, hazai jog- és alkotmányületünket tekintve. Ez intézmény az ú. n. Soltészsegék intézménye. Hazánk népessége ma se nagy, viszonyítva a földterülethez, képzelhető, mily ritka lehetett az Árpádok idejében, főleg a tatárjárás után. Hazánk vidékei ekkor igen sok helyt cserje, bokros, erdők s pocsolyákkal rakva voltak, néptelenek; ennek, midőn a gazdaságnak semmi jelentőségét nem tulajdonítottak, káros következményeit nem igen érezték. De, midőn a gazdasági érdekek feltűnedeznek, az egyéni érdek sovár kielégítőkre kezd találni s a földbirtok bizonyos jelentőségre tesz szert, a királyok saját területökre meghívják egyeseket, hogy gyűjtsenek népet a műveletlen területre, tegyék azt megmivelhetőkké, ezért nekik bizonyos kiváltságokat adományoznak, mivel mint a közmondás mondja: „exempla maiorum trahunt“ követik ezt egyes hatalmasabb főurak is. E népek sajátos jogállást nyernek, megengedtetik nekik, hogy saját jogukkal éljenek, mit a „Jus Hospitum“, „Jus Hospitum liberarum“, „Saxonum“, „Jus liberarum populorum de Scepus“, „Jus Scepuense“, „Jus Teutonicum“ elnevezések eléggé bizonyítanak; néha ez a magyar megyéktől is nyert elnevezést így: „Jus Saluense“, „Jus Carponense“, „Jus libimense“; már a mult korszakban számos hospes telepedett hazánkban. S mint Pfahler „Jus Geor-gicon“ XV. s köv. lapjain megjegyzi, a XII. század elején, midőn a szlávok a belgáknak helyet adni kény-

szerültek, valószínű, ezeknek egy része Silesiába, Lengyelországba költöztetve át, hazánkba is bejött s itt coloniákat alapítottak, s a szlávokkal egyesülvén, a nomád, harczedvelő magyaroktól az ország felső részein ökreik legeltetésére alkalmas helyeket kaptak s az északi hegybércek közé vonultak, hely-lyel-közzel maguk közé fogadván oláh pásztorokat is. Erre enged következtetni Schwarzner „De scultatiis“ 14. l. d) jegyzet is. Mint Germániában, úgy Magyarországon is e nép feladata a földművelésre alkalmatlan, cserjés, bokros, köves, kopár, egészségtelen mocsaras vidékeket részint irtványozás, részint kiszáritás által mívelhetővé tenni, eke alá vonni. Az emberi erőt felülmúló erőmegfeszítésekkel bámulást szereztek maguknak úgy Germániában, mint Magyarországon (Litterae de anna 1176 Lindenb. Script. vlt. Germ.); az ők munkájuk eredményei a viruló mezők, ott, hol kietlenek feküdtek, vagyonosodó községek, hol vadállatok tanyáztak. Az ők munkájuk eredményeképpen hirdetik a régi okmányok Nyitra, Trencsén, Árva, Liptó, Thuróc, Zólyom, Szepes, Sáros, Zemplén, Ungvár, Bereg, Szatmár vármegyéket. Bővebben ír róla Schwartzner 1—14. l. 17. s 18. l. E német vendégek nem egyenkint telepedtek le, hanem egy vezérlete alatt társaságban, hová a király, s mint Pfahler s Schwarzner nevezik, s a Dynasták által meghívottak. A vezér az ők nyelvükön volt a Schultheis, eredetét a germán régi szóból vette, „Schalten“, mi valaki felett való uralkodást jelent, valami élén állást (die Aufsicht und herrschaft führen), innen Schalt, Schult, Scholtz, Schultz, Schultes. (Hüllman „Historische und Staatswissenschaftliche über die natural dienste 28. s 29. l.); a középkori latinsággal hívták Scultetus, Schultetus, Scultetha s Sculdassionak is; helyenkint Advocatusnak is hivatik, ez eredetét a germán Vogt-tól vette, mely azt jelenti, mit a Schalten; végre villicusnak is hivatott, mert a hospesek rendszeren községet alkottak, mely villának neveztetett; a colonia, melyet a scultetus vezetett, hivatott Scultetiának (néhol Schultesey), Advocatia, Villicatusnak. (Schwarzner 13. l. c) jegyzet.) A scultetusi viszony szabályozása az úri jog jelentékeny forrását indította meg, mely nem egyéb, mint az úri s vele bizonyos vagyoni jogi személyek közt felerősülő jogi viszonyoknak szerződés által való szabályozása. Erről az úri hatóság jogköréről szólva részletesen megemlékezünk. Itt e helyen midőn tárgyaljuk azokat a tényezőket, mik az úri hatóság fejlesztésére befolyással vannak, okvetlenül meg kell annyit említenünk, hogy a mi nyelvünkön mondva, e solteszségek nagyon fejlesztették az úri hatóságot, mert a hospesek germán eredetűek lévén, áthatva a germánok közt e korban viruló magán eszméktől, jogaikat szerződésileg biztosítani kívánták, mely szerződések, az élükön álló egyéneknek s nekik sajátos helyzetet biztosítottak.

Ha a király területén telepedtek le, ez salvo iure regio az általuk megszállott földeket bizonyos szolgálatok terhe alatt nekik adományozta, s a villicusnak anyagi jó helyzetet teremtven, őket saját kiváltságos jogállással ruházta fel, mely őket a szabad parasztoktól lényegesen megkülönböztette, s alapját veté meg a civitates liberae-nak. Így: „Analecta Scepusiu Sacri et prohiani.“ Wagner Károly. Bécs 1774. Pl. 48. l., mely okmány 1269-ben Késmárk városát alapítja. Mások egyes hatalmas magán urak földterületén telepedtek le, annak fekvőségein alakítottak községeket, mezővárosokat, ennek szervezetről szerződésileg gondoskodva. Így keletkezett hazánkban az úr udvara számára hozott jog. Hofrecht, mely így magánjogi szerződésen alapulva, e tekintetben territorialitást teremtett. Ez nem hagyta figyelmen kívül a szabad parasztok jogállását sem, mennyiben ezek állására nézve az urak által analógiképp szolgált; kiknek előnyös helyzete a dologi elvek hatása alatt csökkent, s mint láttuk, a rab-szolgákkal e korban összeolvadtak. A szabad parasztok, illetve jobbágyok helyzetének sülyedését s a dologiság megerősödését mutatja az is, hogy III. Endrének már törvény által kell biztosítania szabad költözésüket. Egy földesúr birtokán lakó különböző elemek e korban közeledést mutatnak egymáshoz, jogállásukat szabályozta a szokás s a földesúri urbanium. A dologi elvek, mint fejlesztették az úri hatóságot, ép úgy sülyesztették a királyi hatalmat is. Az immunitások szerfelett sok száma mint a mult korban, úgy most is a királyi hatalmi kar kisebbségével jártak. E korszakban már a várak is adományoztatnak. A tatárjárás után megengedtetik, hogy egyes hatalmasok maguknak várakat építsenek, ez nem csekély mértékben fokozta a magán urak hatalmát, kikre e korszakban méltán rá illik a Dynasta elnevezés. E kor végén már látunk egyeseket, kik már a királyi hatalom alól kívánnák magukat abszolálni. De a magyarban élő közszellem nem oly gyenge, hogy őt a dologiság legyőzni képes lenne, legyen a magán úr bármily hatalmas, mégis félt tisztelettel hajlik meg a nemzet legféltettebb kincsének, a nemzeti önállóság symbolumának viselője előtt. A királyi hatalom gyengítése mellett, a területiség elve, mint láttuk, új intézményt hoz létre, a vármegyét, mely előhírnöke ez alkorszakban ama nagy-szerű átalakulásnak, mely hazánkat a szt. István-féle társadalmi s álladalmi rend romba dülésével érte. Ez alkorszak az úri hatóság kifejlődésének második phasisát jelzi, az immunitások nagy száma s a scultetusi viszony kifejezői a területi kapocsnak, mely az alkorszak intézményeinek őseréje. A fejlődési processust e pár szóban fejezhetjük ki, hogy a mult alkorszak személyes jellegű úri hatósága e korban területi jellegűt magára.

Dr. Endes Miklós.

Ö s f á k.

— Összeállította: Gyulai Rikárd. —

XII.

kis-majtényi (deési) Majthényi Irén leszármazása:

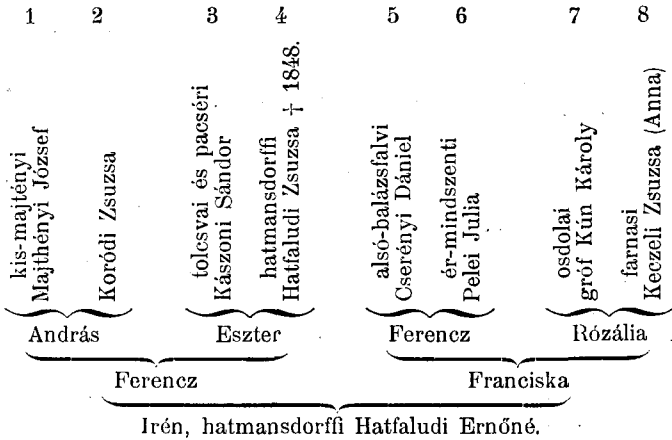
(A leszármazási-táblát lásd a következő oldalon.)

1. A kis-majtényi (deési) Majthényi cs.

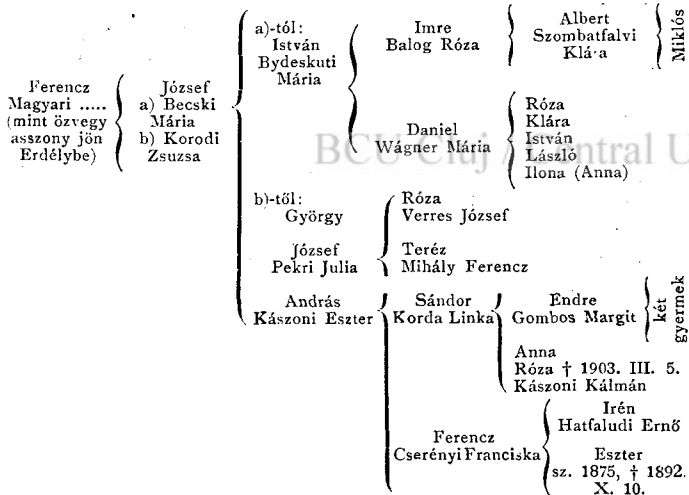
Megkülönböztetendőnek vélem a kesellőkői Majthényi családtól. Utóbbiak családi levéltára (Tört. Tár 1897. évf. 1—338. l.) a netalán feltételezhető kap-

csolatra útbaigazítást nem nyújt. Legvalószínűbbnek látszik azon föltevés, hogy az 1556 körül élt Ibrahim renegát török deáknak a maradékai. Ez magát Maythyni Gergely deáknak írta. (Tört. Tár 1894. évf. 189. l.) *Török* melléknévvel később is illetik a családot. „Majtini András, kit török tolmácsáért, mellyel a fejedelmek mellett abban az időben szolgált, nevezték Török deáknak.“ (Gen.

Füz. I. évf. 129. I.) Ezen M. András borsai előnevet használt, neje szigethi Bartos Zsófia 1672-ben már özvegy. (Szilágy vm. monogr. IV. k. 67. I.)
 Források: Sz. Dob. monogr. — Jegy.
 Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):
 Donatio kelt Szamosujvár 1659. jan. 5. Barsai Ákostól Majtényi András részére Alsó-Szovát (Kolozsm.) községre.
 Donatio kelt u. ott, u. akkor Majtényi András és felesége Szigethi Zsófia részére Alsó Szovát helységre. (gr. Kemény József: Regesta Archivorum 165—167. I.)

Leszármazás:

Birtokviszonyok.

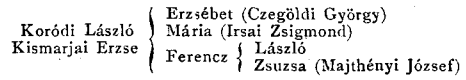
Földtehermentesítési kárpótlást nyertek:
 András neje Kászonyi Eszter: Hidalmás, Fel-Egregy, Füzes-Szentpéter, Rákos, Milvány, Ugrucz, Szótelke (Dob. vm.);
 József: Daal (Dob. vm.); Nyercze (Kol. vm.);
 Dániel: Csernek (B.-Szol. vm.); Mgy.-Köblös, Felső-Tök. Felső-Kékesnyaraló, Tihó (Dob. vm.);
 József neje Pekri Julia: Szelecske, Szalona (B.-Szol. vm.); Fel-Egregy, Szent-Péterfalva (Dob. vm.);
 Imre neje Balogh Róza: Szükerék (B.-Szol. vm.); Felső-Tök, Szótelke, Szent-Katolna (Dob. vm.) községekben volt birtok után.
 Czímer: Majtényi Gergely 1556. márcz. 13-án gyűrűs ostya pecsétjében csőrében ágat tartó madarat (galambot?) használ.

2. A Koródi családok.

Források: N. I. VI. 369 és 551. — Sz.-Dob. Monogr. — Mike. — K. K. — S. ung. A. — S. sbbg. A. — Jegy.
 Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):
 Nemes levél (címeres-) kelt Bécs, 1718. VI. 9-én Koródi Ferencz mármaros-szigeti ev. ref. lelkész részére ezen

Czímerrel: arany paizsban zöld téren könyöklő fekete ruhás kar kezében kék kötésű könyvet tart. — Sisakdísz: madár felemelt jobbában írotollat tart. — Takarók: kék-arany; vörös-ezüst. — (Hirdetés: Kolozsvár, 1719. III. 6-án.)
 (Orsz. It. Lib. Reg. Transsylv. VI. 612. c. i. — K. K. — S. ung. A. 247. táb. — S. sbbg. A. 119. táb.)
 NB. Lásd még orsz. It. 1585. — Gy. K. 1. Lib. Reg. 328 és 1656. — Gy. K. 26. Lib. Reg. 608.

Leszármazás:

Birtokviszonyok:

Koródi cs. 1768. éven innen Doboka megyében Derzsen volt birtokos.

3. A tolcsvai és pacsérei Kászoni cs.

N. I. szerint Zemplén vmből származó cs. — Egy megbízható családi (Ajtai) krónika szerint *Kászoni Nagy* név alatt is szerepeltek.

Források: N. I. VI. 538. — Sz.-Dob. Monogr. — K. B. — S. ung. A. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

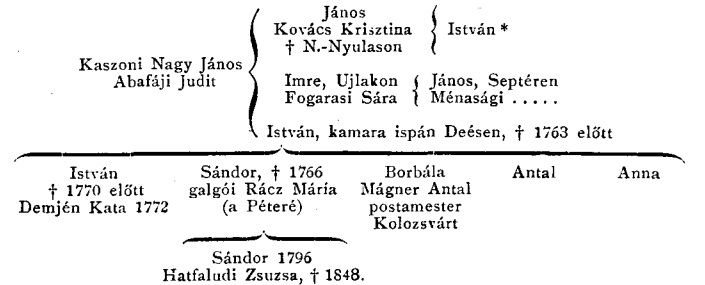
Kászoni Sándor 1770-ben a Belső-Szolnok megyei kétségtelen nemesek sorában állott. (N. I.)

NB. Kászoni helyesen *Nagy* alias Mihály (de Kászon) János (Tord. vm.) nemessége 1786. VI. 19-én igazolva lett. (Orsz. It. Lib. Reg. LIII. 485. No. 145. K. K.)

Czímer: kék paizsban zöld hármás dombon repülésre kész galamb csőrében koszorút tart. (S. ung. A. 220. táb.)

NB. *Kászoni Nagy* László, kis-nyulasi birtokos „K. J.” betűkkel ellátott 1791-beli pecsétjén is a fentihez hasonló címerkép látható. (Czímerpecsét gyűjteményünk.)

Leszármazás:

Birtokviszonyok:

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek:
 Sándor neje Péchy Klára: Kaczkó, Bába (B.-Szol. vm.); Almás, Kémer, Keresztelek, Somlyó-Csehi (Krasz. vm.); Kelenceze, Széplak, Czikó, Ardó, Monó, F.-Szivágy, Benedekfalva, Szamosujlak, Rööd, Kis-Debreczen (K.-Szol. vm.);
 Eszter, Majthényi Andrásné: Hidalmás, Fel-Egregy, Füzes-Szentpéter, Rákos, Milvány, Ugrucz, Szótelke (Dob. vm.);
 Elek, Albert és Sándor: Blenke-Polyán, Falkusa, Galgó, Magura, Borkut, O.-Fodorháza, Szilágytő (B.-Szol. vm.); Kelenceze, Kis-Goroszló (K.-Szol. vm.) községekben volt birtok után.

4. A hatmansdorffi Hatfaludi cs.

Eredeti neve Hatmanstorffer volt.
 Források: N. I. V. 66. — K. 111. — S. sbbg. A. — K. B. — K. K. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Nemes levél (címeres-) kelt Prága, 1454. X. 9-én V. László királytól *nagy-kapusi Hofmanstorf Miklós*

* Ez nek az Istvánnak lehetett fia László, *n.-nyulasi* birtokos, kinek 1791-beli címeres pecsétjéről említést tettünk.

(igy!) küküllői archidiacon és testvérci: János, Bertalan és Gáspár részére ezen

Czímerrel: ezüst paizsban koronázott arany orozslán ezüst nyaklánczczal, melynek vége az oroszslán hátán lecsüng. Sisakdisz: a paizsalak. — Takarók: jobbrul: arany-ezüst, balrul: vörös-ezüst arany zászló.* (Orsz. lt. K. c. Arm. H. 47, 47^{1/2}. — Dl. 29081. — S. ung. A. 240. lap, 186. táb.)

NB. Ezt a cízimet használja ma is a *Hatfaludi* család. S. sbbg. A. (Béldi Istvánra hivatkozva) tévesen ilyen cízimet ír le: négyelt paizs ezüst közép-paizssal, melyben hat (3, 3) vártorony; az 1. vörös mezőben az ország almája; a 2. kék mezőben befelé fordított szarvas; a 3. zöld mezőben befelé lépkedő husvétii bárányi vörös egyházi zászlóval; a 4. vörös mezőben koronázott hármassal zöld dombból kinövő ezüst patriarka-kereszt. Sisakdisz: koronázott, balra tekintő, kiterjesztett szárnyú fekete sas jobbáiban görbe kardot, baljában vörös zászlót tart. Takarók: vörös-arany; zöld-arany. — (S. sbbg. A. 166. lap. — 104. táb.)

Hatmanstorffer Ferencz névváltoztatása „Hatfaludy”-ra a „hatmandorffi előnévvel, Bécs, 1746. VIII. 17-én. (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsylv. VIII. 557. — K. K.)

Nemesi igazolás, kelt Bécs, 1786. VI. 19-én hattmandorffi Hatfaludy Ferencz (Dob. vm.) részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LIII. 484. No. 117. — K. K.)

Leszármazás:

Márton Lukács Borbála	Ferencz berkeszi Katona Zsuzsa	Ferencz, 1794. B.-Szol. vm. alispánja
		a) Árapataki Geréb Zsuzsa † 1788
		b) Ákosfalvi Szilágyi Ráki
a)-tól:		
		Zsuzsa, † 1848. Kászoni Sándor

Birtokviszonyok:

Földtehermentesítési kárpótlást nyer a cs. ezen községekben volt birtok után: 1. Ördög-Keresztúr, 2. Al-Kékesnyaraló, 3. Fel-Kékesnyaraló, 4. Hidalmás, 5. Milvány, 6. Balázsháza, 7. Posa, 8. Somró-Ujfalu, 9. Farkasmező, 10. Vármező, 11. Fel-Egereg, 12. Szentpéterfalva, 13. Füzes-Szentpéter, 14. Ördögkút, 15. Ugrucz, 16. Vaskapú, 17. Aranyos-Szentmiklós (Dob. vm.), 18. Kódömös, 19. Nagy-Losna, 20. Kő-Losna (B.-Szol. vm.), 21. Újnémeth, 22. Al-Szopor, 23. O.-Csaholy, 24. O.-Nádasd, 25. Szilágyszeg, 26. Nyirmon, 27. Kelencze, 28. Egerhát, 29. Vadafalva, 30. Ardó, 31. F.-Sziivágy, 32. Manó, 33. Szamos-Ujlak (K.-Szol. vm.), 34. A.-Füld, 35. Mgy.-N.-Zsombor, 36. Papfalva, 37. Aranykut (Kol. vm.), 38. Diód (Al.-Fej. vm.).

Személyenként:

Zsigmond, Kálmán, Johanna (Sombori Gyuláné) és Lajos neje Draveczi Károlina: (4, 5).

Pál neje Geréb Teréz: (6—10, 18—20).

István és Julia (Linknerné): (21—26).

Antal és neje Linkner Róza: (4, 5, 7, 11—16, 21—26, 34, 35).

János: (12).

Anna (Tarczáné), Mária (Rétiné), Károlina (Szilágyiné), Julia (Ráczné), Ferencz és László: (17).

Mária (Kékesiné) és Lajos neje Berzenczei Antonia: (1), Anna (Mosáné): (1—3).

Mária (Macskási Jánosné): (36, 38).

Ferencz: (37).

Róza (Nagy Sándorné): (37).

Elek: (27—29).

Elek neje P.-Horváth Teréz: (27, 30—33).

* Heraldikai szempontból igen érdekes ezímer.

5. Az alsó-Balázsfalvi Cserényi cs.

Lásd I. 9. alatt és Gen. Füz. I. évf. 2. sz.

Gáspár Ombozi Márta	}	István 1601	}	Pál Igaz Rebeka	}	János	}	Pál Naprádi Zsuzsa ö. v. 1784
				Daniel ér-mindszenti Pelei Julia				

Pótlás:

Földtehermentesítési kárpótlást nyert a család ezen községekben volt birtok után: 1. Alsó-Balázsfalva, 2. Felső-Balázsfalva, 3. Borzóva, 4. Daal, 5. Farkasmező, 6. Füzes, 7. Milvány, 8. Rákos, 9. Somró-Ujfalu, 10. Soófalva, 11. Sajó-Keresztur, 12. Sajó-Szentandrás, 13. Meleg-Földvár, 14. Ugrucz, 15. Ördög-Keresztúr, 16. Solyomkő, 17. Nagy-Esküllő, 18. Al-Kékesnyaraló, 19. Paptelke, 20. Babucz (Dob. vm.), 21. Halmosd, 22. Ilosva, 23. Lompért, 24. Hosszúmező (Krasz. vm.), 25. Árpástó, 26. Középfalva, 27. Kaczkó, 28. Bába, 29. O.-Bogáta, 30. Néma, 31. Szilágytő, 32. Szeleczeke, 33. Alsó-Ór, 34. Szalona, 35. Mikeháza (B.-Szol. vm.), 36. Középlak, 37. Nyercze, 38. Mgy.-N.-Zsombor, 39. Zutor, 40. Argyas, 41. Kis-Petri, 42. Boos, 43. Bobány, 44. Berend, 45. Aranykut, 46. Kökényes (Kol. vm.), 47. O.-Csaholy (K.-Szol. vm.).

Személyenként:

József, Dániel és Károly: (1—10, 21, 25—29, 36—41).
Ferencz neje Sombori Julia: (10, 25—29, 40, 41).
Sándor neje Keczei Eszter: (1, 2, 11—13, 22—24, 27, 30, 31).

Ágnes, Szekeres Sándorné: (14—17, 47).

Ferencz: (1, 2, 42), ennek neje gr. Kún Róza: (18—20, 32—35, 43, 44, 46).

Anna, Mósa Sámuelné: (45).

Pótlás a Gen. Füz. I. évf. 2. számában megjelent családfához:

I. Pálnak neje: Igaz Rebeka.

Apolloniának férje: Rozsnyai János.

II. Ferencz, † 1878, neje gr. Kún Róza sz. 1805, † 1895. X. 15 én; ezeknek gyermekei ilyen sorrendben: Francziska, Anna, Eszter, Ilona és Izidor. Anna férje Mózsa Samu † 1895 előtt.

6. Az ér-mindszenti Pelei cs.

Lásd XXII. 11. alatt.

Gáspár n.-szalontai Tolldi	}	Julia Cserényi Dániel
		Zsigmond
		a) Osváth . . .
		b) Kállai Erze
		{ Anna Boronkai József Imre

Pótlás:

Földtehermentesítési kárpótlást a család ezen községekben volt birtok után nyert: 1. Kelencze, 2. Kööd, 3. Kraszna-Csegény, 4. Haraklány (K.-Szol. vm.), 5. Fel-Egereg, 6. Milvány, 7. Rákos (Dob. vm.), 8. O.-Péterlaka (A.-Fej. vm.), 9. Balla (Tord. vm.), 10. Koltser (Köv. vid.).

Személyenként:

István: (1, 10).

József: (1).

Pelei-né, Décsi Ágnes: (1, 2).

Polixena, Horváth Miklósné: (5—7).

Imre: (3).

Eszter: (8).

Róza (Rozsnyainé): (9).

Farkas: (3).

Lajos: (4).

7. Az osdólai Kún cs.

Lásd IX. 1, XXIX. 5 és XXXI. 16 alatt.

István, gróf 1762	}	Zsigmond, gróf 1762	}	Károly
behleni gr. Behlen Zsuzsa		br. Inezédi Ágnes		Keczei Zsuzsa (Anna)

Pótlás:

Földterhermentesítési kárpótlást a család ezen községekben volt birtok után nyert: 1. Laczkod, 2. Erdőallya, 3. Szépmező (Kük. vm.), 4. Székely-Földvár (Ar. sz.), 5. Pánczél-Cseh, 6. Babucz, 7. Mgy.-Ujfalu, 8. Mgy.-Fodorháza, 9. Kovácsi, 10. F.-Kékesnyaraló, 11. A.-Kékesnyaraló, 12. Ördögkút, 13. Csömörlő, 14. Romlott, 15. Somró-Ujfalu, 16. Fűzes, 17. Paptelke, 18. Ördög-Keresztur, 19. Nagy-Sajó, 20. Berlád, 21. Ardán, 22. Alsó-Sebes, 23. Felső-Sebes, 24. Várhely, 25. Szentmária, 26. Puszt-Rajtolcz, 27. Sz.-Bongárd (Dob. vm.), 28. Szelecske, 29. Alsó-Ór, 30. Szalona, 31. Mikeháza (B.-Szol. vm.), 32. Bábonny, 33. Berend, 34. Kökényes, 35. Hodosfalva, 36. O.-Nádas, 37. Diós, 38. Középlak, 39. Nyercze, 40. Mgy.-N.-Zsombor, 41. Vásártelke, 42. Méra, 43. Mgy.-Nádas, 44. Kalota-Ujfalu, 45. Meregnyó, 46. Mgy.-Gy.-Monostor, 47. O.-Gy.-Monostor, 48. Nyires, 49. Makó, 50. Türe, 51. Szokoly, 52. Péterfalva (Kol. vm.), 53. Mihálczfalva, 54. O.-Csesztve, 55. Csáklya, 56. Nagylak, 57. Gabud, 58. Maros-Káptalan, 59. Csongva, 60. O.-Rákos, 61. Kákova, 62. Ampoicza (A.-Fej. vm.), 63. O.-Toplicza, 64. Alsó-Répa. 65. Magyaró, 66. Idecspataka, 67. Unoka, 68. Körtvélykapu, 69. Mgy.-Fülöpös, 70. Alsó-Idecs, 71. Vajda-Szentiván, 72. Toldalag, 73. Liget, 74. Maros-Bogát, 75. O.-Dellő, 76. Puszt-Almás, 77. Vajdaszeg (Tord. vm.), 78. Kurety, 79. Sztanicza, 80. Váka (Zar. vm.) 81. Közép-Almás, 82. Nagy-Almás, 83. Arany, 84. Boj, 85. Bukova, 86. Bradaczel, 87. Balsa, 88. Bakonya, 89. Bozes, 90. Bulbuk, 91. Bucsum, 92. Brázova, 93. Bánpataka, 94. Bunyilla, 95. Cseb, 96. Csikmó, 97. Petrosény-Dilsa, 98. Dédács, 99. Erdőhát, 100. Erdőfalva, 101. Folt, 102. Fűzesd, 103. Glod, 104. Guraszada, 105. Godinesd, 106. Al-Gyógy, 107. Al-Gyógy superior, 108. Al-Gyógy inferior, 109. Fel-Gyógy, 110. Feredő-Gyógy, 111. Galacz, 112. Homorod, 113. Hosdó, 114. Kurpény, 115. Klopotiva, 116. Kémend, 117. Kékesfalva, 118. Livadzény, 119. Mada, 120. F.-Nádasd, 121. Nádasdia, 122. Nyirmező, 123. Nyiresfalva, 124. N.-Oklos, 125. K.-Oklos, 126. N.-Osztró, 127. K.-Osztró, 128. Pojana, 129. Porkura, 130. Piskincz, 131. Paklisa, 132. K.-Pestény, 133. Renget, 134. N.-Rápol, 135. K.-Rápol, 136. Rekettyefalva, 137. Kimpény-Szurduk, 138. Sztrettye, 139. Sár-falva, 140. Tekerő, 141. Ulm, 142. Uncsukfalva, 143. Valejepi, 144. Nándor-Válya, 145. Valisora, 146. Vormaga, 147. Valemare, 148. Várhely, 149. Valeny.

Személyenként:

Mária, Benedicti Albertné: (5—15, 32, 33, 45, 49, 50, 81, 82, 84, 101, 103).
Róza, Cserényi Ferenczné: (6, 11, 16, 17, 28—34).
Zsuzsa, br. Gerliczi Fülöpné: (53—55).
Zsigmond neje Sombori Julia: (18, 81, 82, 87—89, 95, 96, 100, 107, 108, 110, 112, 119, 121, 128, 129, 133, 140).
Károly: (18, 94, 113).
Gergely neje Beck Amália: (78, 81, 82, 87—89, 94—96, 100, 103, 106, 112, 113, 119, 121, 122, 128, 129, 133, 134, 135, 140, 143, 156).
Gotthard: (7, 9, 81, 82, 87—89, 94—96, 100, 103, 106, 112, 113, 119, 121, 122, 128, 129, 133—135, 140, 143, 146).
Erzsébet, Pogány Istvánné: (90—95, 102, 111, 113—116, 118, 123, 126, 127, 130—132, 134, 136, 142, 147, 148).

Farkas: (6, 32—37, 81, 82, 87—89, 94—96, 100, 103, 107, 108, 110, 112, 113, 119, 122, 128, 129, 133, 140, 143, 149).

László és neje gr. Gyulai Constantia: (79—83, 87—90, 94, 96, 98, 100, 103, 107, 108, 110, 112, 113, 114, 117, 119, 121—123, 128, 129, 133, 134, 139, 143, 146, 149).

Kata, br. Löwenthal Sámuelné: (1—4, 10, 14, 19—24, 27, 51, 52, 56—62, 67—77, 81, 82, 87—89, 95, 96, 100, 103, 109, 110, 112, 119, 121, 128, 129, 133, 143).

Rozália, Weér Györgyné: (112, 122, 149).

Józefa, gr. Klebelsberg Vilmosné: (1—4, 10, 14, 25—27, 38—48, 51, 52, 56—77, 82, 87—89, 95, 96, 100, 103, 109, 110, 112, 119, 121, 128, 129, 133, 136, 143).

8. A farnasi Keczelő cs.

Lásd: XIII. 1. alatt.

András, 1873. Klobusiczki Kata	István, 1641. 71. a) felfalusi Gáspár Magda b) Török Erzse	† b)-től: János váradí Veres Mária	Mihály † 1734 előtt Szodorai Anna	Sándor, 1757. Salánki Teréz
				Zsuzsa (Anna) gr. Kún Károly

Pótlás.

Donatio 1494-ből Keczelő Márton részére Zudorra (Kük. vm.) béltelki Drágffi Bertalan erd. vajdától. (Conv. I. X. pag. 33—35.)

Donatio kelt 1673. V. 1-én Apaffi Mihálytól az egerbegyi és gorbófi birtokra Keczelő István részére. (Conv. I. X. pag. 341—346.)

Czímer: Kék paizsban zöld téren fekvő koronázott arany oroszlán első lábával egy zöld szárú és ugyanolyan levelű fehér liliumot tart. (S. sbbg. A. 113. táb.)

NB. Később (1635- és 1703-ban) a család egyes tagjai ily címeres pecsétet használtak: Oroszlán felémelt jobbában görbe karddal, baljában szőlő-gerezd. (S. ung. A. Sppl. 50. táb.)

Földterhermentesítési kárpótlást a cs. ezen községekben volt birtok után nyert: 1. Borsa, 2. A.-Balázsfalva, 3. F.-Balázsfalva, 4. Banyika, 5. Babucz, 6. Boncznyires, 7. Csomafája, 8. Csömörlő, 9. Esztény, 10. Szász-Encs, 11. Meleg-Földvár, 12. Gyula, 13. Hidalmás, 14. Heszdt, 15. Kalocsa, 16. Sajó-Keresztur, 17. Ördög-Keresztur, 18. Kovácsi, 19. Szentmárton-Macskás, 20. Paptelke, 21. Sajó-Szent-András, 22. Fűzes-Szentpéter, 23. Viz-Szilvás, 24. Tihó, 25. Ugroc, 26. Mgy.-Ujfalu (Dob. vm.), 27. Árpástó, 28. Bába, 29. O.-Bogáta, 30. Bezed, 31. Csáka, 32. Kaczko, 33. Malucz, 34. Néma, 35. Oszvály, 36. Pecsétszeg, 37. Szilágytő (B.-Szol. vm.), 38. Hosszumező, 39. Ilosva, 40. Ipp, 41. A.-Kasznács, 42. Lompert, 43. Leesmér, 44. Markaszék (Krasz. vm.), 45. A.-Füld, 46. Korpád, 47. O.-Köblös, 48. Meregnyó, 49. O.-Nádas, 50. K.-Petri, 51. N.-Petri, 52. Szomorduk, 53. Mgy.-Valkó (Kol. vm.), 54. Ardó, 55. Dabjan, 56. Egerbegy, 57. O.-Horváti, 58. Inó, 59. Menyő, 60. Mosobánya, 61. Örményes (K.-Szol. vm.).

Személyenként:

László neje Baranyai Klára: (1, 7, 12, 15, 19).
Eszter, Cserényi Sándorné: (2, 3, 11, 16, 21, 32, 34, 37—39, 42).
Mária (előbb Fényesné, utóbb Ferenczi Lászlóné): (55, 99).
Klára, Ince Domokosné: (46).
Mihály neje Jabroczi Zsuzsa: (6, 10, 14, 23, 52).
Imre neje Rediger Eszter: (36, 54, 56—58, 60, 61).
Károly neje Mohai Klára: (4, 8, 13, 22, 51).

Polixena, Kolumbán Lőrinczné: (20, 40, 41, 43—46, 50).
 Albert: (46).
 Ferencz: (27, 33).
 Mihály: (28—32, 35).

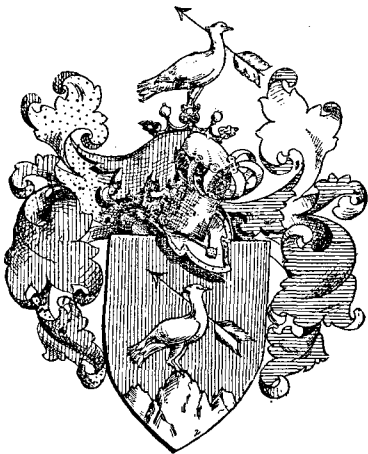
Sámuel neje Kolozsvári Borbála: (53).
 Imre: (48).
 Julia, dézsfalvi Simon Elekné: (5, 9, 17, 18, 24—26, 46—49).

Czímerlevelek.

XXVI.

I. Rákóczy György a Bethlen Gábornak és neki tett hű szolgálatokért **gyulafejvári Pál György régi nemességét megújítja és címert adományoz neki.**

Gyulafejvár, 1632. június 22.

NOS GEORGIUS RÁKOCZY etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit, universis: Quod nos cum ad nonnullorum fidelium dominorum consiliariorum nostrorum singularem nobis propterea factam intercessionem, tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis fidelis nostri nobilis *Georgii Pál de Alba Julia*, quae ipse primum

quidem serenissimo Gabrieli sacri alias Romani imperii et Transylvaniae principi etc. quondam praedecessori videlicet nostro pia recordationis et huic regno nostro Transsylvaniae, tandem nobis etiam ab exordio felicitis nostrae inaugurationis pro locorum et temporum diversitate fideliter exhibuit et impendit, ac in futurum quoque eundem pariformiter exhibiturum et impensurum non dubitamus, ad extremum vero cum etiam ex fide digna relatione fidelis nostri generosi Joannis Kemény de Bükös, comitis comitatus Albensis Transsylvaniae ac arcis et praesidii Fogarasiensis capitanei etc. benigne intelligamus, genitorem quoque suum verum et indubitatum nobilem extitisse, qua relatione vera et sincera existente, eundem *Georgium Pál* ex speciali nostra gratia et potestatis nostrae plenitudine denuo in coetum et numerum [stb. szokott stylusban. L. XIV. sz. czímerlevelet.] *Scutum* videlicet triangulare rubri coloris, in cujus inferiori parte tres rupes, una erecta, duae vero ex partibus minores, in majore turtur stare gutturque ejus sagitta transfixum esse conspicitur; supra scutum galea militaris clausa est posita, quam contegit corona regia gemmis atque unionibus ornata, super quam similiter turtur gutturque ejus sagitta transfixum priori per omnia similis visitur; ex cono autem galeae teniae, sive lemnisci hinc coelestini et albi, illinc vero rubri et flavi coloris in utramque scuti extremitatem defluunt illudque decenter exornant, prout haec omnia in capite seu principio praesentium litterarum nostrarum docta manu et arte pictoris clarius expressa et depicta esse cernuntur; animo deliberato [stb. szokott stylusban. L. XIII. sz. czímerlevelet.] In cujus rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes litteras nostras pendentes et authenticis sigilli nostri munimine roboratas memorato *Georgio Pál* ipsiusque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis clementer duximus esse dandas et concedendas. Datum in civitate nostra Alba Julia, die

vigesima secunda mensis Iunii, anno domini millesimo sexcentesimo trigesimo secundo.

Rákóczi mpr.

Stephanus Kovacoczi
 cancellarius m. p.

Martinus Márkosfalvi
 secretarius m. p.

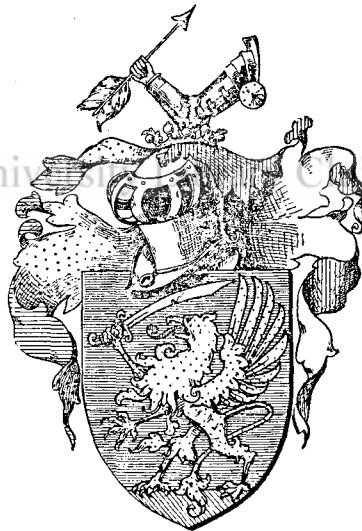
(Eredetije elveszett. Régi másolata Pál Gábor csiksomlyói főgimn. igazgató birtokában.)

Közli: Dr. Balló István.

XXVII.

II. Ferdinánd Kéczkey Györgynek, unokatestvérének **Borbély Andrásnak, testvérének Kéczkey Andrásnak és Várkonyi Mihálynak nemességet és címert adományoz.**

Wien (Bécs). 1634. márcz. 10.

NOS FERDINANDUS SECUNDUS, divina favente clementia electus Romanorum imperator, [stb. szokott stylusban. L. a II. sz. czímerlevelet.] Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillimam supplicationem nostrae propterea factam majestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis, fidelis nostri *Georgii Keczkey*, quae ipse sacrae primum regni nostri Hungariae

coronae et deinde majestati nostrae pro locorum et temporum varietate, fideliter exhibuit et impendit, ac imposterum quoque se exhibere et impendere velle pollicetur; cum igitur ob id, tum vero ex gratia et munificentia nostra regia, qua quosque de nobis, ac republica Christiana benemeritos virtutisque colendae studiosos, antecessorum nostrorum divorum quondam Hungariae regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monumenta, quae ad majora quoque praestanda eos imitare possent, discernere consuevimus: eundem itaque *Georgium Keczkey*, et per ipsum naturalem *Andream Borbély* et fratrem carnalem *Andream* similiter *Keczkey*, nec non *Michaelem Várkonyi*, e statu et conditione ignobili, in qua hactenus perstitisse dicuntur, de regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali eximentes in coetum et numerum verorum atque indubitatorum regni nostri Hungariae et partium eidem annexarum nobilium duximus cooptandum annumerandos et adscribendos. Annuentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes [stb. szokott stylusban. L. a II. sz. czímerlevelet.] In cujus quidem nostrae erga ipsos exhibitae gratiae et clementiae ac liberalitatis testi-

monium veraeque et indubitatae nobilitatis signum, haec arma seu nobilitatis insignia: *scutum* videlicet militare erectum coelestini coloris, fundum ejusdem viridi campo occupante, super quo gryphus naturali suo colore effigiatus, utroque pede posteriore stare, alis expansis, collo et capite erecto, ore hianti, lingua rubicunda exacta, anteriori dextro pede gladium evaginatum manubrio tenus fortiter compressum vibrare et sinistro ad rapiendum protenso, ad dextram scuti partem conversus esse visitur. Scuto incumbentem galeam militarem apertam, regio diademate brachium ferro indutum sagittam mediotenus compressam proferente ornatum. A summitate vero sive cono galeae laciniis sive lemniscis hinc flavis et coeruleis, illinc autem rubris et candidis, in scuti extremitates, sese passim deffluentibus, scutumque ipsum decenter exornantibus, quem admodum haec omnia in principio seu capite praesentium literarum nostrarum pictoris manu et artificio propriis suis coloribus depicta esse conspiciuntur, eidem *Georgio Keczey* ac per ipsum praefatis personis ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose dandas duximus et conferendas. Decernentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes [stb. szokott stílusban. L. a II. czímerlevelet.] Imo nobilitamus, damus, donamus et concedimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam firmitatemque perpetuam, praesentes literas nostras privilegiales, secreto sigillo nostro, quo ut rex Hungariae utimur impendenti communitas, eidem *Georgio Keczey* ac per ipsum superius nominatim specificatis personis, ipsorumque haeredibus et posteritatibus, utriusque sexus universis, jam natis et deinceps nascituris, gratiose dandas duximus et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis dilecti, reverendi Stephani Sennyei de Kis-Sennye confirmati et electi episcopi ecclesiae Jauriensis, locique ejusdem comitis perpetui, consiliarii nostri et aulae nostrae per Hungariam cancellarii, in civitate nostra Vienna Austriae die decima mensis Martii anno domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto; regnorum nostrorum Romani decimo quinto, Hungariae et reliquorum decimo sexto, Bohemiae vero anno decimo septimo. Reverendissimis ac venerabilibus in Christo patribus dominis Petro, sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinale Pázmány metropolitanae Strigoniensis et Joanne Thelegdi Colocensis et Bachiensis ecclesiarum canonice unitarum archiepiscopis, Emerico Lossy electo Agriensis, Francisco Ergelio Zagradiensis, Ladislai Hoszutothy electo Varadiensis, Georgio Draskovits de Trakostyan Vaciensis, praefato Stephano Seanyei

de Kis Sennye Jauriensis, dicto Joanne Thelegdi administratore Nitriensis, benedicto Vinkovith electo Quinqueecclesiensis, Stephano Simandy electo Transylvaniensis, Georgio Nagyfalvay Sirmiensis, Joanne Tomco (?) Bosnensis, Joanne Ivanczy Tinniniensis, Georgio Dubowszky electo Chianadiensis, comite Vincentio Zuconi Rosonensis, fratre Joanne Baptista Agatich Segniensis et Modensiensis ecclesiarum episcopis ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item spectabilibus ac magnificis comite Nicolao Eszterházy de Galantha praefato regni nostri Hungariae palatino; comite Paulo Rákóczy de Felső-Vadász judice curiae nostrae regiae; item Sigismundo Erdődy de Monyorókerék dictorum regnorum nostrorum Dalmatiae, Croatiae et Sclavoniae bano; comite Christophoro Bánffy de Alsó-Lindva tavernicorum, officio magistri cubiculariorum vacante, comite Nicolao à Zrinio agazonum, comite Stephano Nyári de Bedegh janitorum, Thoma Bosnyak de Magyarbeél dapiferorum, comite Paulo Bánffy de Erdeőd pincernarium, Emerico Czobor de Czoborszentmihály curiae nostrorum regalium magistris, ac Stéphano Pálffy de praememorata Erdeőd comite Posoniensis, coeterisque quam plurimis regni nostri Hungariae comitatibus tenentibus et honores.

Ferdinandus mpr.

Stephanus Sennyei
episcopus Jauriensis mpr.

Laurentius Ferenczffy mpr.

Anno Domini 1634. die 4-ta mensis Aprilis in oppido Zemplény in congregatione nostra universis praesentes literae armale publicatae, proclamatae et extradatae sunt, per me

Michaelem Kachiandi
juratum sedis notarium mpr.

Coram me *Ladislau Sztáray*
vice comitem comitatus Zempleniensis mpr.

(Eredetije erősen rongált állapotban a Magyar Nemzeti Múzeumban. A czímerleírás igen hiányosan közölve: «A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának czímereslevelei» cz. mű CCLXII. száma alatt. Az armalis másolata, honnan azt teljes szövegében közöljük, a kolozsvári ev. ref. kollegium «Diarium rerum Transylvanicarum pro anno 1737» cz. kézirata 302–307 lapjain található.)*

Közlí: Köblös Zoltán.

* Praesentium armalium Ferdinandearum copiam cum veris suis originalibus per me collatam, iisdemque similem, in omnibusque conformem esse testor Debrecini die 14-ta mensis Octobris anno Domini 1735.

Emer[icus] Franc[iscus] Reviczky
juratus notarius mpr.

„Halotti Beszédok“ az Erdélyi Országos Múzeum és a kolozsvári ref. kollegium könyvtárában.

— Összeállította: Köblös Zoltán. —

(II. közlemény.)

156. *Csehi Ágnes*, Gyöngyösi Istvánné felett 1883. febr. 7. Török Áron. Székelyudvarhely. 1883. 8° 9—22 I. (Múz.)

Csepregi Turkovitz Ferenczné I. Viski Sára.

157. *Csepregi Turkovitz Mihály* felett 1743. febr. 27. Kolozsv. 1750. 4° 8 sztl. lev. (Múz.)

158. — — (Ferencz és Viski Sára fia) emlékezete. Kolozsv. 1750. 4° 8 sztl. lev. (Koll.)

Csomós I. Tömös.

159. rétyi *Csisszér Dchora*, szathmári Pap Mihályné felett Kolozsv. 1793. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

kobori *Czikó Istvánné* I. nagyváradi Baranyai Krisztina.

nagy-attádi *Czindery Rochusné* I. Vaechtler Julia.

160. vargyasi *Daniel Agnes* (István és Iosonczí br. Bánffy Ágnes leánya) felett 1754. aug. 18. szathmári Pap Zsigmond. Kolozsv. 1755. 4° 16 sztl. lev. (Koll.)

161. — — 1754. aug. 18. Incze István. (Kolozsv. 1755.) 4° 20 sztl. lev. (Koll.)

162. vargyasi *Daniel Elek* felett 1812. vargyasi Szász Mózes. Kolozsv. 1812. 8° 44 I. (Múz.)

163. — — 1812. Mólnos Dávid. (Kolozsv. 1812.) 8° 45—96 l. (Múz.)
164. vargyasi *Daniel István* felett 1773. Kovács József. Kolozsv. 1775. 8° 116 l. (Múz. Koll.)
165. — — emlékezete. Kolozsv. 1774. 4° 7 sztl. lev. (Múz. Koll.)
166. — — 1774. május 29. Borosnyai Lukács Siméon. Kolozsv. 1775. 4° 30 sztl. lev. (Múz. Koll.)
167. — — 1774. május 29. Kis Gergely. (Kolozsv. 1775.) 4° 20 sztl. lev. (Múz. Koll.)
168. — — 1774. május 29. Deáki Filep Pál. (Kolozsv. 1775.) 4° 21 sztl. lev. (Múz. Koll.)
- vargyasi *br. Daniel Istvánné* l. losonczy gr. Bánffy Ágnes.
169. vargyasi *Daniel Juliánna*, Ugron Lászlóné felett 1811. vargyasi Szász Mózes. Kolozsv. 1812. 8° 37 l. (Múz. Koll.)
170. — — 1811. Mólnos Dávid. (Kolozsv. 1812.) 8° 39—96 l. (Múz. Koll.)
171. vargyasi *Daniel Kata*, felsőszálláspataki Mara Lőrinczné felett 1795. márcz. 8. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1795. 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)
172. — — 1795. márcz. 8. Herepei Ádám. (Kolozsv. 1795.) 4° 14 sztl. lev. (Múz. Koll.)
173. vargyasi *Daniel Mihály* és farnasi *Keczeli Borbála* felett Tordai Sámuel. Kolozsv. 1783. 4° 14 sztl. lev. (Koll.)
174. vargyasi *br. Daniel Polyxéna*, hadadi *br. Wesselényi Istvánné* felett 1775. szept. 24. Incze Mihály. Kolozsv. 1776. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)
175. — — 1775. szept. 24. szathmári Pap Mihály. (Kolozsv. 1776.) 4° 24 sztl. lev. (Múz. Koll.)
176. — — 1775. szept. 24. Deáki Pál. (Kolozsv. 1776.) 4° 20 sztl. lev. (Múz. Koll.)
177. — — emlékezete. Kolozsv. 1775. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)
178. nagy-réti *Darvas Borbála*, háji Patai Józsefne felett 1769. jan. 15. H. év n. 4° 9 l. (Koll.)
179. — — 1769. febr. 26. H. év n. 4° 11—26 l. (Koll.)
180. — — 1769. febr. 26. H. év n. 4° 27—49 l. (Koll.)
181. nagy-réti *Darvas József* felett Miklós Sámuel. Pozsony és Komárom. 1790. 8° (Múz.)¹²
182. darvai *Darvai Thérézia*, sárosi Szabó Sámuelné felett szoboszlai Pap István. Debreczen. 1858. 8^o¹³
183. *Deáki Filep József* felett 1748. okt. 20. Soós Ferencz. Kolozsv. 1752. 4° 14 sztl. lev. (Koll.)
184. — — 1748. okt. 20. Verestói György. (Kolozsv. 1752.) 4° 19 sztl. lev. (Koll.)
185. — — 1748. nov. 15. zágoni Aranka György. (Kolozsv. 1752.) 4° 9 sztl. lev. (Koll.)
186. — — 1748. nov. 15. Huszti György. (Kolozsv. 1752.) 4° 19 sztl. lev. (Koll.)
187. *Deáki Filep Krisztina*, Méhes Sámuelné felett 1826. márcz. 14. Herepei Károly. Kolozsv. 1828. 8° 80 l. (Múz. Koll.)
- Debreczeni Sámuelné* l. Pospesser Anna.
188. *Demeter Ferencz* felett 1774. aug. 12. Szigeti Gyula István. Kolozsv. 1777. 4° 14 sztl. lev. (Múz. Koll.)
189. homoród-karácsonfalvi *Demjén Ferencz* felett 1829. márcz. 20. Winkler Ferencz. Kolozsv. év n. 8° 12 l. (Koll.)
190. homoród-karácsonfalvi *Demjén László* felett 1814. ápr. 24. vargyasi Szász Mózes. Kolozsv. 1814. 8° 52 l. (Múz. Koll.)
191. — — 1814. ápr. 24. köpeczi Nagy György. (Kolozsv. 1814.) 8° 53—85 l. (Múz. Koll.)
192. nagy-iklódi *Dési Judit*, Kmita Jánosné felett 1770. aug. 28. sepsi-szent-királyi Ágh István. Kolozsv. 1770. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)
193. — — 1770. aug. 28. Gézja József. (Kolozsv. 1770.) 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)
- gr. Dessewffy Agostonné* l. losonczy br. Bánffy Johanna.
- károlyvári *Dindár Antalné* l. Gyárfás Rózália.
- dési *br. Diószegi Zsigmondné* l. kapivári Kapi Éva.
194. dobai *Dobai Zsuzsanna* felett 1803. márcz. 19. nagyenyedi Borsos János. H. év n. 8° 40 l. (Múz.)
195. — — 1803. márcz. 19. nagybacsoni Baló József. (H. év n.) 8° 41—62 l. (Múz.)
196. kökösi *Dobolyi György* felett 1860. szept. 25. Incze János. M.-Vásárhely. 1861. 8° 22 l. (Múz.)
- kökösi *Dobolyi Zsigmondné* l. nagyenyedi Szántó Rózália.
197. alsó-csernátони *Domokos Anna*, zejkfalvi Zeyk Elekné felett 1790. aug. 22. Gyöngyösi János. Kolozsv. 1791. 4° 12 sztl. lev. (Múz.)
198. szala-kapólcsei *Domokos Lőrincz* felett 1825. aug. 15. szoboszlai Pap István. Debreczen. 1825. 4° 16 l. (Koll.)
199. — — 1825. aug. 15. szoboszlai Pap István. Debreczen. 1858. 8° (Múz.)¹⁴
200. *Domokos Márton* felett 1764. ápr. 6. Tatai Ferencz. H. év n. 4° 22 sztl. lev. (Múz.)
201. makfalvi *Dósa Elek* felett 1867. nov. 27. Szász Béla. M.-Vásárhely. 1868. 8° 16 l. (Múz.)
- botházi *Egri Farkasné* l. borosjenői Korda Kata.
- Elek Salamonné* l. Gáspár Juliánna.
202. vajda-hunyadi *Eperjesi Gábor* felett Demeter Ferencz. N.-Enyed. 1767. 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)
203. — — 1766. decz. 28. Szigeti Gyula Sámuel. (N.-Enyed. 1767.) 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)
204. — — emlékezete. (N.-Enyed. 1767.) 4° 17 sztl. lev. (Múz. Koll.)
205. *Ercsei Dániel* felett szoboszlai Pap István. Debreczen. 1858. 8° (Múz.)¹⁵
206. monyorókeréki *gr. Erdődy László Ádám Miklós* felett 1736. okt. 8. Szegedi János. N.-Szombat. év n. 4° 140 l. (Múz.)
207. monyorókeréki *gr. Erdődy Gábor Antal* felett 1744. nov. 12. Auer Leopold. Kassa. 1745. 4° 22 sztl. lev. (Múz.)
208. galanthai és fraknoi *gr. Eszterházy Károly* felett 1799. jun. 18. Kovách Flórián. Eger. év n. 2° 30 l. (Múz.)
209. — — 1799. jun. 18. Nováky József. Eger. év n. 2° 33 l. (Múz.)
- Fejérvári Lajosné* l. Karácsoni Karolina.
- Fejérvári Sámuelné* l. pákei Pákei Judit.
210. fricsi *Fekete Sámuel* felett 1833. nov. 24. Szász Ferencz. Kolozsv. 1834. 8° 11—38 l. (Múz. Koll.)
- fricsi *Fekete Sámuelné* l. nagy-ercsei Toldalagi Erzsébet.

¹² Miklós S. i. m. 5. oratio. (145—171 l.)

¹³ Pap I. Halotti egyházi beszédek. 144—152 l.

¹⁴ Pap I. i. m. 49—62 l.

¹⁵ U. o. 86—95 l.

TARTALOM: Dr. Endes Miklós: Az úri hatóság fejlődése 1848-ig. — Gyulai Rikárd: Ósfák. XLI kis-majtényi (deési) Majthényi Irén leszármazása. — Csimerlevelek: XXVI. gyulafehérvári Pál György. XXVII. Kécskey György. — Köblös Zoltán: «Halotti Beszédek» az Erdélyi Orsz. Múzeum és a kolozsvári ref. kollegium könyvtárában.